

УДК 351.74
DOI: 10.31733/15-03-2024/1/440-441

Євгеній КАЛАШНИК
старший інспектор УІАП
ГУНП в Миколаївській області

Катерина ШЕНДАКОВА
викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСНОВИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

На сьогодні досить актуальною є необхідність здійснення якісного системного управління органами, підрозділами та службами Національної поліції. Передусім така необхідність пояснюється чітко визначеною метою діяльності правоохоронного органу шляхом безперервного та комплексного виконання поставлених завдань та функцій, що розповсюджуються на безліч напрямів та безпосередньо стосуються життєдіяльності суспільства в державі.

В науковій юридичній літературі виділяються неоднозначні підходи до управління як процесу. Певна кількість вчених розглядає таку діяльність з точки зору потреби прийняття відповідальності за ту чи іншу службову ситуацію в обмежений проміжок часу. Інша ж частина вчених схильється до думки про вкорінену систему підпорядкування, в рамках якої криються засади діяльності структурного підрозділу МВС, що саме собою покладає на керівників функції місцевої організації більш значущих завдань у межах відносин службової субординації [1, с. 159].

Варто наголосити, що якість управлінських рішень визначає весь хід процесу управління та фактично є підґрунтям кінцевих результатів оперативно-службової діяльності. Основою прийняття відповідних рішень суб'єктом управління слугують:

- об'єктивні обґрунтовані умовиводи з урахуванням конкретних умов, цілей та можливостей;
- вимоги законодавчих актів, наказів МВС, НПУ, інструкцій, настанов чи вказівок відповідного напрямку;
- функціональні посадові обов'язки як посадової особи, так і її підлеглих, на яких управлінське рішення розповсюджуватиметься;
- директивний та владний склад рішення, адресація відповідно до викладеного;
- науковий та логічний підхід з послідовно викладеним результатом, що не містить управлінських розбіжностей чи суперечностей.

Загалом доцільно відокремити поетапну структуру процесу прийняття управлінських рішень, що, в свою чергу, є основною компетентно здійснюваною управлінською діяльністю. Таким чином, акцентуємо увагу на наступних складових:

- отримання інформації. Етап охоплює канали зв'язку, якими надходять вказівки (пошта, Інтернет чи шифрозв'язок тощо);
- опрацювання інформації. Здійснюється аналіз отриманих даних, всебічно вивчаються та опрацьовуються можливі розвитки подій, враховуються обставини та напрями діяльності, що будуть залучені чи можуть бути важливими в процесі виконання;
- обговорення результатів першочергового опрацювання інформації на оперативній нараді з підпорядкованими керівниками за напрямами. З усіх можливих варіантів обираються об'єктивно доцільні та відповідні обставинам рішення, встановлюється відповідальна за виконання того чи іншого завдання особа, нормативно закріплюється видача управлінського рішення про залучення певної кількості співробітників чи конкретного напрямку роботи до виконання завдання відповідно до компетенції та покладених обов'язків [2, с. 96].

Отже, підсумовуючи, зазначимо, що управлінська діяльність на чолі з управлінськими рішеннями є складовими та безпосередньо невід'ємними частками діяльності начальника органу, підрозділу або служби Національної поліції України. Такі

рішення та діяльність у цілому мають ґрунтуватися на використанні суб'єктом керування відповідних знань, набутого досвіду та бути об'єктивно раціональними, сприяти виконанню завдань, покладених як на відповідальну особу управління, так і на Національну поліцію України загалом відповідно до чинного законодавства.

1. Бандурка О. М., Безпалова О. І., Джафарова О. В. та ін. Управління органами Національної поліції України : підруч. / за заг. ред. В. В. Сокурєнка ; передм. В. В. Сокурєнка ; МВС України ; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : Стильна типографія, 2017. 580 с.

2. Кравченко І. С. Основи управління в Національній поліції : навч. посібник. Дніпро : Видавєць Біла К.О., 2020. 212 с.

УДК 351.74

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/441-442

Артем ПЛАХОТНИЙ

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ТАКТИКА ПРОВЕДЕННЯ ПОВЕРХНЕВОЇ ПЕРЕВІРКИ ТРАНСПОРТУ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Головним завданням держави у зміцненні законності та правопорядку є передбачення профілактики правопорушень. Особливу важливість набувають заходи, спрямовані на збереження життя цивільних осіб, включаючи тих, що перебувають на територіях, де тривають активні бойові дії. Нагадуємо, що з 24 лютого 2022 р. на всій території України був оголошений воєнний стан, що надає ряд повноважень певним посадовим особам для вжиття необхідних заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням. Серед таких заходів особливе значення має поверхнева перевірка речей або транспортних засобів.

Підготовка працівників Національної поліції України в тактиці та спеціальних методах є обов'язковим елементом для забезпечення ефективності роботи правоохоронних органів в умовах сучасних загроз. Згідно з аналізом, проведеним Міністерством внутрішніх справ України, така підготовка вважається важливою для забезпечення оперативно-тактичних операцій поліцейських та дозволяє їм успішно протистояти сучасним формам злочинності. В рамках національної програми реформування поліції тактична підготовка спрямована на підвищення рівня професійної майстерності поліцейських та їхньої здатності ефективно реагувати на складні та небезпечні ситуації [1].

В умовах воєнного стану застосування поверхневої перевірки стає особливо важливим, оскільки цей поліцейський захід дозволяє виявляти кримінальні правопорушення та осіб, винних у їх скоєнні, які безпосередньо пов'язані з військовими діями в Україні. Це стосується насамперед:

1) осіб, які є представниками іноземних військових формувань, «колаборантів» або тих, які вчиняють військові злочини.

2) перевезення (перенесення) речей, обіг яких заборонений, а також використання речей або транспортних засобів як знарядь для скоєння правопорушень та інших подібних випадків [2].

Варто зазначити, що під час проведення поверхневої перевірки транспортного засобу уповноважена особа має право вимагати від водія відкрити кришку багажника або двері салону, тоді як водій повинен самостійно показати зміст особистих речей або вміст транспортного засобу. Як правильно підкреслюють В. Приходько та М. Александров, на блокпосту можуть провести перевірку телефону, фотоапарата, відеокамери на предмет зйомки заборонених об'єктів. При встановленні факту зйомки ці предмети можуть бути конфісковані. Умови воєнного стану тимчасово забороняють використання відеореєстраторів автомобілістами на дорогах [3, с. 109].

У випадку виявлення будь-яких слідів порушення права під час поверхневої перевірки поліцейський забезпечує їх збереження та проводить огляд відповідно до вимог